DE WEST-INDIËR.

DAGBLAD TOEGEWIJD AAN DE BELANGEN VAN

NEDERLANDSCH GUYANA.

ABONNEMENT: Per jaar ƒ 20.
Per zes maanden „ 12.
bij vooruitbetaling alle drie maanden.

Uitgever Directeur A. L. G. de RANDAMIE.

ADVERTENTIEN: elke regel ƒ 0.25.
Zegelregt voor elke plaatsing ƒ 0.75.

1863. WOENSDAG 22 JULIJ. No. 7.

ART. 24 DER EMANCIPATIE-WET.

Wij schreven reeds, in nummer 5 van den *West-Indier*:

»Tegen emigratie, niet alleen naar Demerarij »maar ook naar elders, moet streng gewaakt »worden."

Wij schreven ook:

»De grondslagen, waarop art. 24 der Eman»cipatie-wet van 8 Augustus 1862 rust, mo»ten met kracht worden gehandhaafd."

Wij hechten gewigt aan die stellingen, voornamelijk aan de laatste.

Daarom komen wij er op terug.

Welke is hier de bedoeling des wetgevers geweest?

Na in het aanhef van art. 24 te hebben bepaald:

Gezette arbeid is verpligtend voor de vrijgemaakten;

Zegt de Wetgever in alin. A. § 1 van dat artikel:

»Die op plantages of gronden gevestigd of ge»woonlijk werkzaam zijn geweest, zijn gehou»den overeenkomsten te sluiten."

Waartoe?

Tot het verrigten van plantage arbeid.

Waar?

»*Bij planters of landbouw-ondernemers, ter hunner keuze.*"

En zóó zeer wil de wetgever *plantage-arbeid*, bij *planters of landbouw-ondernemers*, dat hij in al. A. § 3, den Gouverneur der Kolonie, de bevoegdheid toekent:

»Om gedurende de twee eerste jaren na de »emancipatie de keuze der vrijgemaakten tot »het sluiten der overeenkomsten te beperken »tot de divisie of het district, waarin zij op den »1 Julij 1863 zijn gevestigd."

Ons dunkt dat de bedoeling des Wetgevers hier nog al zeer duidelijk is.

Instandhouding van den arbeid op de plantagien.

Gelukkig voorwaar voor den Koloniaalen landbouw dat art. 24 dus geschreven staat.

De Wet *belooft* ten minste instandhouding van den arbeid.

Anders ware er nog meer verkeerds in de Emancipatie-wet.

Ze ware dan nog slechter.

Die belofte is waarborg voor belanghebbenden.

En omdat die waarborg door de Wet wordt beloofd, hebben belanghebbenden regt die te eischen.

En de Wet mag niet teleurstellen. Die waarborg moest dus blijven! Ze mag op geene wijze hoe ook genaamd, krachteloos worden gemaakt.

De uitkomsten der Emancipatie in andere Kolonien, zijn hier zeker den Nederlandschen Wetgever voor oogen geweest.

Gelukkig dat daar ten minste is op gelet.

Immers is het overal gebleken dat er eene bepaalde neiging is geweest onder de vrijgemaakten om den arbeid op de plantagien te verlaten en zich in de steden te komen vestigen.

En die neiging is gevaarlijk geacht. Van daar dat overal bepalingen zijn verordend om die tegen te gaan en dit voetspoor heeft de Nederlandsche wetgever dan gelukkig ook gevolgd.

Art. 24 der Emancipatie-wet, levert er bewijs van.

Eene Wet nu wordt geschreven om er uitvoering aan te geven. Dat is zeker.

En het Koloniaal Gouvernement zal toch zeker, wij vertrouwen het ten minste, op die uitvoering niet alleen bedacht zijn, maar die uitvoering ook ernstig meenen.

Want de bedoeling der Wet is opperbest.

Wat laat zich nu evenwel reeds aanvankelijk denken van dien wil tot uitvoering en van dat ernstig meenen der Regering?

Naar de gebeurtenissen te oordeelen niet veel goeds. Er is meer dan gegronde vrees, dat het Gouvernement, zij het dan ook door onmagt, ook hierin in zijne verpligtingen zal te kort schieten.

Die zien wil ziet tegenwoordig eene menigte vrijgemaakten uit de districten in de stad rondslenteren.

De meesten zijn er zonder eenig doel heengekomen.

Eenigen zijn er met passen, zoo als voorgegeven wordt om er werk te zoeken.

Meest allen zijn er evenwel om te zwerven.

Het Bestuur schijnt er niet op te letten.

Mag nu het Bestuur, dat zelf en te regt wetten tegen zwerverij en ledigang heeft vermeend te moeten uitvaardigen, zwervers en lediggangers maken?

Door niet op de zaak te letten, doet het Bestuur dit, zeker.

Er zijn ook geruchten dat er vrijgemaakten uit de districten met passen door districts-Commissarissen afgeteekend in de stad zijn.

Mag dat?

Wat kunnen die vrijgemaakten er doen?

Moet dat verlof hen niet sterken in den onwil om zich aan plantage-arbeid te verbinden, of om dien arbeid alleen te willen tegen hooge loonen en andere onbillijke eischen?

De vrijgemaakten, die aan het Gouvernement zijn overgegeven, moeten, ingevolge art. 30 der Emancipatie-wet, door den eigenaar, gedurende drie maanden na de opheffing der slavernij, worden gehuisvest.

Zij hebben dus een door de Wet aangewezen vast verblijf.

Mogen zij dat verblijf verlaten?

Volstrekt niet.

Eerstens niet omdat de Wet de blijkbare en rationele bedoeling heeft gehad, om hen niet tot zwervers en lediggangers te maken.

Maar tweedens omdat zij, op de plaats van het hun door de Wet aangewezen *vast* verblijf, tot arbeid van minstens vier dagen *verpligt* zijn.

»*Daarentegen zijn zij verpligt*" staat er in de Wet. Dat is: »*voor de huisvesting.*" De Wet kan op dat punt niet duidelijker zijn, zij het dan ook, hoezeer wij het betwisten, *tegen loon.*

En zorgt nu het Gouvernement dat de vrijgemaakten uit de districten die verpligting nakomen? Handelt het Gouvernement hierin met klem, en zoo als dit verwacht mogt worden?

Het heeft er niets van.

Wij hebben onder anderen bij geruchte vernomen dat de eigenaar van eene groote Suikerplantage zijne arbeiders aan den arbeid heeft willen houden, tegen betaling van 2/3 van het tarief van 1861, zoo als de Publicatie van 16 April 1863 dit voorschrijft, voor de vier dagen, en tegen het tusschen de meeste belanghebbenden overeengekomen loon, berekend naar den maatstaf van 80 ct. en 50 ct. voor de twee andere werkdagen der week.

De arbeiders hebben dit geweigerd.

En het Gouvernement ....? heeft niets gedaan.

Toch niet.

Het districts-bestuur weet, of diende ten minste te weten, dat die arbeiders, de plaats van hun verblijf af- en aanvoeren, zich naar elders begeven, waar zij aan den arbeid gesteld worden en loon ontvangen, om 's avonds, na volbragten arbeid, naar de plaats welke hun tot huisvesting door de Wet is aangewezen, terug te keeren.

Is dat nu handhaving der Wet?

Is dat handhaving van den aan den voormaligen eigenaar *door de Wet gewaarborgden arbeid*, op de plaats waar die eigenaar tot huisvesting der vrijgemaakten verpligt is?

Is dat niet den eigenaar tot groote en onherstelbare schade en nadeel veroordeelen, nu hij, tot huisvesting van onwilligen verpligt, geene woningen heeft om die aan andere arbeiders, die hij behoeft en die hij krijgen kan, tot verblijf aan te wijzen?

En is die eigenaar niet geregtigd om van het Gouvernement te vragen, dat óf die onwilligen worden verwijderd, óf dat zij genoodzaakt worden, den arbeid te volbrengen, gedurende vier dagen, op de plaats waar de Wet hen daartoe verpligt?

Den eigenaar, die bereid is om met zijne vrijgemaakten te arbeiden, zal men toch niet willen brengen onder de categorie van de 2e. zinsnede van art. 30, om zich, door betaling van kosten, van de verpligting tot huisvesting te ontslaan?

Die eigenaar toch *wil* laten arbeiden. Hij wil niet verwijderen. En heeft hij nu geen regt dat hij die arbeid verkrijge?

Maar ook in betrekking tot de vrijgemaakten, die door hunne voormalige meesters ter beschikking van het Gouvernement zijn gesteld, zijn door het districts-bestuur afgegeven passen, niet in overeenstemming met de Wet, althans niet met de bedoelingen der Wet, voornamelijk niet als die passen hun het regt kunnen geven, om in de stad te komen zwerven.

Wil men al beweren dat zij op die wijze in de gelegenheid gesteld worden, om overeenkomsten te treffen, dan moet bepaalde zorg der Regering blijven, want de Wet verpligt de Regering daartoe:

1o. dat zij overeenkomsten voor arbeid op de *plantagien* sluiten (art. 24) en

2o. dat zij zooveel mogelijk, naar die overeenkomsten moeten trachten in de districten waarin zij op den 1 Julij 1863, waren gevestigd.

Hoofdzaak blijft, ten minste als men aan de Emancipatie-wet eenige beteekenis wil laten, dat zij geene gedwongen zwervers worden.

En, daarbij komt dat, naar onze meening althans, al die vrijgemaakten, die door hunne voormalige meesters aan het Gouvernement zijn overgegeven, *dadelijk* en dus ook *binnen* de drie maanden ná de opheffing der slavernij, door de zorg van het Gouvernement moeten worden te werk gesteld *op de Gouvernements-plantagien, of bij werken van algemeen nut*; met vrijlating aan de vrijgemaakten om later met anderen overeenkomsten te sluiten.

Eene andere gezonde interpretatie laat § 4 van art. 24 alin. A. der Emancipatie-wet niet toe.

Of moeten de vrijgemaakten geoctroijeerde wettige zwervers zijn, gedurende de maanden ná hunne vrijmaking?

Dan had men met de wetten op de zwerverij en ledigang ook tot dien tijd kunnen wachten.

Zoo als het nu staat, moeten er dagelijks honderden en honderden als offers dier wetten vallen, of ook de wetten op de zwerverij moeten niets dan ijdele klanken zijn.

En de invloed van het zien dier zwervende menigte op dat gedeelte der vrijgemaakten, die nog aan den arbeid hebben willen blijven!!

En heeft het Gouvernement er wel aan gedacht, wat moeijelijkheden het moet geven, om die zwervers, wien het niet gelukt mogt zijn overeenkomsten te sluiten, na drie maanden te noodzaken tot arbeid op de Gouvernements-plantagien of bij werken van algemeen nut?

Zal het Gouvernement bij magte zijn het te doen?

Dat die zwervers aan geene *»oproeping in de dagbladen"* zullen voldoen, om zich naar de Gouvernements-plantagien te begeven, dat houdt toch zeker ieder voor vast.

En dan?

Arme Policie! arme Maréchaussées! Wat moeijelijkheid voor de zwakke Policie van onze stad, waar zich toch de meeste althans zeer vele zwervers zullen ophouden, zoo als om vele oorzaken, wel te denken is!

Maar de zaak is te ernstig om met satijre te worden behandeld.

Wat beteekent het Staatstoezigt, nu de onmagt blijkt om het in zijne voornaamste bedoelingen te handhaven?

En ziet men niet meer en meer dat het Staatstoezigt niet in ons Emancipatie-stelsel past, en dat het zich allengs, wil de Regering er iets van maken, in het belang der Kolonie, zal moeten oplossen in beginselen en maatregelen; die op zich zelve reeds een strijd met beginselen opleveren?

Mr. C. B.

Paramaribo, 21 Julij 1863.

Zondag nacht ll. omtrent half een ure heeft het gewone brandsein Paramaribo's bevolking schrik en angst aangejaagd. In een pas geschilderd en nog onbewoond gebouw op Combé, gelegen aan de *Maurici-* en *Tweede Dwarsstraten*, is om onbekende redenen een hevige brand uitgebarsten, die trots alle aangewende poging tot blussching werden aangewend, weldra het huis in asch legde. Van vele kanten werd spoedig hulp aangebragt, vooral door de naburige bewoners van den stoomhout-zaagmolen, die het eerst den brand ontdekt hadden, zoo ook van Z. M. Stoomschepen *Stad Stavoren* en *Delfzijl*, alsmede van de ter reede liggende Fransche Stoomboot *l'Alecton* waarvan terstond op de plaats des gevaars brandspuiten en manschappen verschenen om bijstand te verleenen. Z. Exc. de Gouverneur en eenige der plaatselijke autoriteiten zijn bij den brand opgemerkt, terwijl de daags te voren ontslagen spuitgasten, op verdienstelijke wijze bereidwillig de spuiten naar de brandplaats hebben verveerd.

Wij lezen in het *Volksblad*:

Consequentie en inconsequentie. —»De eerste kamer moet consequent zijn; zij moet de begrooting verwerpen, —moet dit doen om zich zelve gelijk te blijven, —zij is dat aan hare waardigheid verschuldigd, *enz. enz.*" — Naar onze bescheiden meening, zijn dit alles groote woorden, die in der wezentlijkheid [illegible]stitutionele beginselen bedekken. De leden der staten-generaal zijn even als de regters verpligt elke zaak op zich zelve, op het oogenblik der discussie, naar hun geweten te beslissen. Vordert het belang des lands op het oogenblik eene verwerping of eene aanneming der halfjarige begrooting? Dit is de eenige vraag, die beslist moet worden. Hetgeen voorbij is gegaan, behoort tot het verledene. Het oogenblikkelijke en de toekomst vereischen al de zorg van den waren staatsman.

Eene verwerping van de begrooting van kolonien door de eerste kamer zou naar onze bescheiden meening in de gegeven omstandigheden voor de koninklijke regering eene zeer moeijelijke vraag te beslissen geven, omdat een bepaalde strijd tusschen de beide kamers der volksvertegenwoordiging zoo lang mogelijk moet worden vermeden, inzonderheid waar de kansen eener gewenschte oplossing zeer onzeker zijn. Wanneer de eerste kamer de begrooting verwerpt, kan de koning drie beslissingen nemen: Hij kan de eerste kamer ontbinden; maar zulk eene ontbinding heeft eigenaardige bezwaren. De keuze der prov. staten is beperkt tot de hoogstaangeslagenen, en de leden der provinciale staten, gekozen met het oog op provinciale belangen, zijn nog niet de beste kiezers om een keuze te doen met bepaald terugzigt op de koloniale aangelegenheden. — De koning kan bij eene verwerping door de eerste kamers beide kamers ontbinden, maar het is zeer twijfelachtig, of de beide kamers na eene herkiezing niet eenen gelijken geest zullen uitdrukken: —of hij kan eenen minister benoemen die het vertrouwen van de eerste kamer geniet; maar zal deze dan het vertrouwen der tweede kamer verwerven?

In het staatkundige behoort het tot de eerste pligten, dat men de gevolgen zijner daden berekent.

Stonewall Jackson.

De *Richmond Equirer* deelt omtrent de laatste oogenbliken van generaal Stonewall Jackson zeer uitvoerige bijzonderheden mede. Volgens die mededeelingen reed Jackson in den avond van Zaturdag 2 Mei, tegen acht ure, vergezeld van zijn staf en eenige koeriers in het front van de linie zijner troepen, waartoe hij op eenigen afstand een der door hem uitgezette posten moest passeren. Deze manschappen, door de duisternis misleid, meenden dat er een detachement kavallerie der Noordelijken voorbij trok, en daar zij dienaangaande strenge orders hadden, aarzelden zij dan ook niet vuur te geven. Jackson werd daarbij door drie kogels getroffen; een daarvan drong hem in de linkerarm een weinig beneden het schoudergewricht, de tweede ging door het handgewricht heen, dat hij bij den handpalm uitkwam, terwijl een derde hem het gebeente der regterhand verbrijzelde. Te gelijker tijd van het paard vallende, werd hij opgevangen door kapitein Wormley, wien hij terstond deed opmerken, dat de verwondeingen hem door zijne eigene manschappen waren toegebragt. Natuurlijk veroorzaakte de onverwachtte charge eene algemeene verwarring, te midden waarvan een aantal officieren zwaar gekwetst werden. Kapitein Boswell viel doodelijk getroffen achterover en werd door zijn paard, hetwelk verschrikt op den loop ging, tot in het midden der Zuidelijke troepen voortgesleept, waar men bevond dat hij reeds dood was. Twee koeriers waren insgelijks gedood en voor het overige worden er slechts drie officieren genoemd die er ongedeerd afkwam. Jackson werd ten spoedigste weggedragen; doch ongelukkig bevond zich wel[illegible] op een [illegible] ten afstand van de noodlottige plek een detachement der Noordelijken, die niet anders kende dan dat het op hen gemunt was, het vuur zoo scherp mogelijk beantwoordden, ten gevolge waarvan een der dragers werd nedergeschoten en Jackson op den grond viel, zoodat hij bij zijne [illegible] pijnlijke wonden nog eene zware kneuzing in de zijde bekwam. Het vuur werd daarop van weerszijden zoo hevig, dat Jackson gedurende eenige minuten aan zijn lot moest worden overgelaten. Eerst toen het schieten begon te verminderen, gelukte het hem ongehinderd op te nemen en naar het veldhospitaal van Wilderness-Run over te brengen. Aldaar aangekomen had hij nog slechts kracht genoeg om tegen den velddoctor te zeggen: »Zeg toch vooral niet aan de soldaten dat ik zwaar gewond ben," doch overigens was hij door bloedverlies zoo uitgeput, dat hij een paar uren nagenoeg geheel gevoelloos bleef. Inmiddels had de velddoctor spoedig met drie collega's een consult gehouden, waarvan het gevolg was dat er tot eene amputatie werd besloten. Op de vraag of hij toestemde oogenblikkelijk tot de operatie over te gaan, antwoordde hij: »ja zeker; doctor Mac Guire moet maar doen zoo als hij denkt dat noodig is." De operatie werd daarop met aanwending van chloroforme gelukkig volbragt, waarna hij tegen den morgen in slaap viel en eenige uren rustig bleef doorsluimeren. Terstond bij zijn ontwaken vroeg hij naar onderscheidene bijzonderheden van het gevecht. Bij die gelegenheid zeide hij: »Als ik niet gewond was, of als ik maar een uur langer daglicht had gehad, dan had ik stellig den vijand den weg naar de U. S. Ford totaal afgesneden en hem geheel omsingeld. Dan was er voor de bondstroepen geen ander alternatief overgebleven, dan zich over te geven, of te zien hoe hij zich uit de voeten konden maken. Nu weet ik wel — dit laatste voegde hij er glimlagchende bij — dat mijne manschappen *somtijds* er niet in slagen om den vijand uit zijne positien te verdrijven, maar daarentegen is het den vijand tot nog toe *altoos* mislukt mijne manschappen eene positie te ontwringen." Zoowel toen, als het overige gedeelte van den dag, klaagde hij niet over zijne verwonding, maar zooveel te meer over steking in de zijde (als gevolg van den val bij het wegdragen) ofschoon er uitwendig niet het minste letsel aan te zien was. Voor het overige sprak hij van geen pijn, dan voor zoover hem daarnaar werd gevraagd. Den volgenden morgen (Maandag) naar Chancellor's House overgebragt, sprak hij aldaar met het grootste genoegen over de gevechten, maar inzonderheid over de groote charge zijner oude »Stonewall-brigade." Hij vernam met de meeste zorg naar de officieren en sprak dien dag zelfs veel meer dan gewoonlijk; ja zelfs met zooveel geestdrift, dat hij uitriep: »Zij die dezen oorlog gelukkig zijn doorgeworsteld, zullen er later nog trotsch op zijn wanneer zij hunne kinderen mogen toeroepen: »Ik was toen ook bij de brigade van Stonewall!" en gaf hierbij nog te kennen dat de benaming van *»stone wall*" meer aan zijne manschappen dan aan hem toekwam. Dien dag, zoowel als op den volgenden morgen, ging het hem tamelijk wel. Heel bedaard vroeg hij onder anderen aan den heelmeester: »Hoe lang denkt gij toch wel, voor zoo ver het zich nu met mij laat aanzien, dat ik nog niet aan den veldtogt zal kunnen mededoen?" terwijl het hem een bijzonder genoegen was te vernemen, dat het voorloopig nog al niet slecht stond. Gaarne had hij dien dag zijne stafofficieren eens bij zich gehad, doch dit werd hem door de geneesheeren ten stelligste afgeraden. Alles scheen dus tamelijk goed te gaan, doch dienzelfden nacht begon hij te klagen over misselijkheid en pijn in de zijde. Daar de chirurgijn die hem in behandeling had, in geen drie nachten een oog had gesloten, wilde hij volstrekt niet dat deze geroepen zou worden, maar zocht de pijn zoo goed mogelijk zelf te stillen. Met het aanbreken van den dag was zijne echtgenoote aangekomen, waardoor hij zich weer geheel opgebeurd gevoelde. De pijn scheen nu ook aanvankelijk wel weer te verminderen, doch daarentegen openbaarde zich eene plotselinge verzwakking, die tot Zaturdag avond zoodanig toenam, dat de geneesheer het noodig oordeelde de zijne echtgenoote op een spoedigen afloop voor te bereiden. Toen zij hem daarop met ronde woorden zijn toestand mededeelde, gaf hij slechts ten antwoord: »Zeer goed, zeer goed. Het zij zoo!" Overigens was hij nog genoeg bij zijn kennis om te vragen welke geestelijke dien dag met den predikdienst in het hoofdkwartier was belast en eenige boodschappen naar alle generaals af te zenden. Hij gaf tevens ter loops het verlangen te kennen van in Lexington, in de Virginia-vallei begraven te worden, terwijl hij eene poos in vereering met eene vaste stem zeide: »Ik beschouw mijne wonden als een zegen; zij werden mij toegebragt ten gevolge van een goed en verstandig oogmerk, en daarom al kon ik ze met iemand deelen, ik zou dit niet doen." Later op den dag begon hij te ijlen, waarbij hij herhaaldelijk sprak over de gevechten en orders gaf voor generaal Hill en majoor Hawks, terwijl hij in zijne oogenblikken van helderheid gedurig den wensch te kennen gaf, dat de generaal-majoor Ewell met het kommando over zijn korps belast mogt worden. Ewell genoot dan ook al zijn vertrouwen.

De droefheid over zijn afsterven, dat dien dag plaats had, was algemeen. Des Maandags avonds werd zijn stoffelijk overschot gebalsemd en in eene met metaal bekleede kist gelegd. Toen het lijk vervolgens naar het kapitool werd overgebragt, om ten toon gesteld te worden, was er eene ontzettende volksmassa op de been, waaronder vele dames, die hare diepe smart in tranen uitdrukten en naar de doodkist drongen om het deksel te kussen. Een eerwaardig grijsaard, die dit tooneel diep getroffen gadesloeg, riep uit: »Weent niet! Alles geschiedt zoo ten beste; want al is Jackson aan de spits zijner gelederen onttogen, zijne ziel bepleit thans onze zaak voor den regterstoel van God!" Nadat vervolgens duizenden waren doorgedrongen, om in de groote zaal van het kapitool, door het glazen deksel der lijkkist voor de laatste maal den gevallen held te aanschouwen, werd het lijk naar Lexington overgebragt, om aldaar plegtig ter aarde te worden besteld.

Een Poolschgezind maar van overdrijving afkeerig berigtgever, de correspondent der Londensche *Times*, geeft in een schrijven uit Krakau eene schets van de werkzaamheid en den invloed der personen, die te Warschau in het geheim gezag over de opstandelingen voeren en onlangs den naam van *nationale regering* hebben aangenomen.

»Wie niet in de gelegenheid is geweest — zegt hij — de werkzaamheden [illegible] land zelf gade te slaan, kan zich bezwaarlijk een denkbeeld vormen van de stiptheid waarmede hare bevelen worden gehoorzaamd, of van den wijden omvang harer werkzaamheid. Hare brieven worden stipt aan het adres bezorgd, en hare bevelen werden meermalen te Krakau bekend slechts eenige weinige uren na hunne afkondiging in de hoofdstad.

»De geheime regering spreekt door zes dagbladen, die alle te Warschau heimelijk gedrukt en schier openlijk verspreid worden, alsmede door proclamatien, die te Warschau des nachts worden aangeplakt.

»Zij heeft commissarissen in alle districten en steden van het oude Polen, burgerlijke en militaire ambtenaren, eene eigene gendarmerie en politie en geheime agenten voor diensten van onderscheiden aard.

»Het geheele burgerlijke bestuur des lands is thans in de daad in de handen der Polen. Het is voor het Russische gouvernement onmogelijk in Polen belastingen te innen; de nationale regering ontvangt doorgaans de belastingen schier nog eer zij ze opvordert. De ambtenaren van het Russische gouvernement, bijna zonder uitzondering Polen van afkomst, ontvangen op denzelfden dag het bevel van den Stadhouder om de belastingen in te vorderen, en van de nationale regering om ze niet in te vorderen; alzoo blijft de invordering achterwege. Het gouvernement tracht vruchteloos achterstallige belastingen door aantasting en verkoop van goederen der belastingschuldigen te innen; want niemand durft bij de veiling van zulke

goederen biedeti; ware er een die het waagde, dan zou hij het gekochte niet anders dan onder geleide van een bataillon troepen kunnen medenemen."

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Fransche stoomboot *l'Alecto*, van Cayenne.

VERTROKKEN.

Den 20n. dezer, de Kol. schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. de Bruin, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Plant. Dordrecht*, kapt. Brakke, adres bij R. H. Leijsner. — Sluit 25 dezer.

Het schip *Christine Jacqueline*, kapt. Bosker, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Anna Lena*, kapt. Visser, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Jonge Eduard*, kapt. Sikkens, adres bij J. M. Polak.

Het schip *Suriname*, kapt. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Kol. schroefstoomboot *Vice Adm. Rijk*: Mej. D. A. van Emden, de Heeren E. van Emden, F. P. Penard, A. Miller, P. A Deksel en H. Meurs.

Binnenlandsche Berigten.

Ingevolge de Gouvernements resolutie dd. 21 Julij jl. No. 9., wordt ter algemeene kennis gebragt het hieronder volgend Koninklijk besluit van den 19 Mei 1863 No. 55, houdende aanvulling van het reglement voor het koloniaal Militair Invaliden huis op Bronbeek, voor zooveel betreft de kleeding der beambten en invaliden beneden den rang van Officier.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. van Emden.

19 Mei 1863. No. 55. Wij Willem III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de gemeenschappelijke voordragt van Onze Ministers van Kolonien en van Oorlog van den 8 Mei 1863, La. H. No. 33 en van den 15 daaraanvolgende No. 20 P.

Gelet op art. 16 van het bij Ons besluit van 31 October 1862, No. 86, vastgestelde Reglement voor het koloniaal Militair Invaliden huis op het landgoed *Bronbeek*;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met uitbreiding in zoo verre van art. 16 van het aangehaalde reglement wordt aan de kleeding der beambten en invaliden beneden den rang van officier (de Adjudant-onderofficier daaronder niet begrepen) toegevoegd een pantalon van donker blauw katoen (Oost-Indisch model).

Onze Ministers van Kolonien en van Oorlog zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering dezes, waarvan tot kennisneming een afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's Gravenhage, den 19 Mei 1863.
(get.) WILLEM.
De Minister van Kolonien,
(get.) J. D. Fransen van de Putte.
De Minister van Oorlog,
(get.) J. W. Blanken.

Accordeert met deszelfs Origineel,
De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) Feith.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris Generaal,
(get.) Feith.
Voor eensluidend afschrift,
De Gouvernements Secretaris,
E. A. van Emden.

Bij Gouvernements resolutie dd. 16 Julij jl. No. 2, zijn:

1. tijdelijk bij het korps maréchaussées in dienst gesteld:
als maréchaussées van de 1e. klasse M. C. Baijer, F. Dunk en J. H. Aringsma, en van de 2e. klasse B. Kelder, C. Pleisier, R. Schuil, M. J. Michel, F. van den Bergh, M. J. Stenten, B. Verdouw en G. Bax;

2. ingetrokken de provisionele aanstelling:
van den maréchaussée 1e. klasse J. Dolbergen, op zijn verzoek;
en van den maréchaussée 2e. klasse J. Schreuder.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst:

Verschillende Fournitures van Huismans en Osnabrugs Linnen, alsmede van Muilen en Waschmachines ten behoeve van het Militair Hospitaal, alwaar de modellen te bezigtigen zijn, en voorts een IJzeren Balans met houten Schalen en gewigten.

De bus der inschrijvings-biletten geplaatst op het Bureau van den Administrateur van Financien, alwaar eene specifike lijst der benoodigde goederen is aangeplakt, zal geligt worden op Donderdag den 23 Julij e. k. des voormiddags ten 9 ure.

Paramaribo, den 20 Julij 1863

Ingevolge de bepaling van de 2e. alinea van art. 33 der Publicatie van 5 | 6 Maart 1863, G. B. No 6, wordt kennis gegeven, dat bij beschikking van den President van het Geregtshof, *Commissarissen* zijn benoemd, ten overstaan van wie de verdeeling zal plaats hebben der toegekende *tegemoetkoming* voor de slaven toebehoord hebbende aan:

P. C. Thijm.
S. S. van Cummings.
J. B de Mesquita en
D. M. Fernandes.

Paramaribo, den 20 Julij 1863.

Opgegeven Transporten.

Den 16 Julij 1863. C. M. Flosdorff weduwe J. G. Geijer aan T. J. Brouck, van het Huis en Erf aan de *Steenbakkers Gracht*, N. W. La. D No. 162, O. W. La. D No. 603.

Den 17den. Egbert van Emden als in huwelijk hebbende Abigael de la Parra aan B. C. van den Ende qq. Harmens en Zonen te Harlingen, van de plantaadje *de Drie Gebroeders* en daaraan behoorende gronden *La Contemplation*, *Restaurada* en *Porto Bello*, gelegen aan de rivier *Suriname*, benevens de verlaten gronden *Nieuwstar*, *Oranjestein*, *Welbedacht* en een gedeelte van *Zeldenrust*, gelegen aan dezelfde rivier.

Paramaribo, den 17 Julij 1863.

Den 16den Julij 1863. J. de Jong Weesmeester, als zoodanige de openbare voogdij uitoefenende over de minderjarigen A. G. + L. A. en A. N. Bixby en D. J. J. Meus zich schrijvende D. Mens als gemagtigde van de uitlandigen T. E. G. H. en C. H. Bixby, aan D. J. J. Mens zich schrijvende D. Mens als in huwelijk hebbende F. J. Bixby, van *zes zevende* aandeelen in het Erf met al de daaropstaande Gebouwen aan den waterkant, N. W. La. A No. 119, O. W. La. A No. 62, benevens een stuk land, afgerooid van het Erf aan de *Kromme Elleboog straat*, La. A No. 96.

Paramaribo, den 20 Julij 1863.

De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op Donderdag den 30sten dezer, in het lokaal van dat Departement, door den Vendumeester J. F. Favereij des voormiddags ten 9 ure, publiek doen verkoopen:

"Het Erf en de daaropstaande Gebouwen, gelegen in het district *Nickerie* te *Nieuw Rotterdam*, bekend onder No. 29, aankomende den boedel E. Bouteiller.

De bewijzen van eigendom en veilconditien liggen ter visie bij voornoemden Vendumeester.

Paramaribo, den 15 Julij 1863.

Edictale Citatie.

De waarnemende Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie Suriname dagvaardt bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren van M. P. Tournier, wegens het provenue van het op den 24 April 1863, bij executie verkochte Erf met de daaropstaande Gebouwen gelegen aan de Zwartenhovenbrugstraat La. E No. 247c en d, aangekomen hebbende M. P. Tournier voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter præ et concurrentie rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 4den September 1863, des voormiddags om acht ure, ten einde aldaar te zien dienen van Relaas en Bijlagen, voorts hunne sustenuen van Præ et Concurrentie op te geven en wijders met den Impetrant voort te procedeeren als naar regten.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan ....

Paramaribo, den 20 Julij 1863.

De waarnemende Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 24sten Julij e. k., des morgens om half negen ure publiekelijk bij executie verkoopen:

Een tiende gedeelte in het Erf met al de daaropstaande Gebouwen, gelegen op den hoek van de Watermolen en Gravenstraten La. A No. 195, aankomende A. M. Monsanto.

Het Huis en Erf La. E. No. 233, aankomende S. L. Mesquita

De helft in de plantaadje *Johannisburg*, aankomende A. W. Schramm.

De plantaadje *Vrouwenvlijt* c. a.

Paramaribo, den 20 Julij 1863.

De *Bokkebrug* in herstelling zullende opgenomen worden, zal de passage daarover voor eenigen tijd worden afgesloten.

Parmaribo, den 17 Julij 1863.

Openbare Werken.

Het leveren van twee Vlaggestokken te *Frederiksdorp* aan *Commewijne* en *Groningen* aan *Saramacca* is toegewezen aan de minst inschrijvende, den Heer A. C. Sack, voor de som van *f* 728. Er waren ingekomen drie inschrijvings-billetten.

BERIGT.

De ondergeteekende verzoekt zijne **Debiteuren** dringend, hun verschuldigde aan het *Surinaamsch Weekblad* tot ultimo Junij 1863, ten spoedigste te willen aanzuiveren, ten einde hem in de gelegenheid te stellen, die zaak geheel te liquideren, daar de uitgave van den *West-Indiër* geheel afgescheiden is van het *Surinaamsch Weekblad*.

Paramaribo, den 18 Julij 1863.
A. L. G. de Randamie.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op **Zondag** den 26 Julij e. k., des morgens ten *half negen* ure.

Vrijdag **Ondertrouwen** in het district *Beneden Commewijne*:

H. M. Conrado

EN

C. C. J. Wijman.

Plant. Nijd en Spijt den 20 Julij 1863.

Vrienden en Bekenden gelieve deze voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop van de bloote GRONDEN, GEBOUWEN, FABRIEKEN en VAARTUIGEN van de Suiker plantage **Tout lui faut** gelegen aan de rivier *Suriname*, is alsnu bepaald op **Heden** den 22 dezer, des morgens om 9 Ure, door en ten huize van den Vendumeester J. SALOMONS.

Paramaribo, den 22 *Julij* 1863.
( ) H. G ROUX qq.

J. C. GOMPERTS, VENDUMEESTER,
zal Vrijdag e. k. verkoopen:

Eenige Kweekbeesten.
3 oxhoofden AZIJN.
Vaten Pik en Teer.
***BOONEN* en *ERWTEN*.**
Een zesriems *Tent-Corjaal*.
Een Ossen Wagen en toebehooren.

Om verkoop-rekening, te sluiten:
Eenige potten **Groene Zeep.**

Over drie weken, dag en datum nader te bepalen, zal de Vendumeester J. SALOMONS ten huize van den Heer PLANTEAU verkoopen:

Wel onderhoudene MEUBELEN, *CRISTAL* en *PLEETWERK*, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

RIVIERVAART.

De Koloniale Stoomboot *NICKERIE* vertrekt aanstaanden Vrijdag, naar post *Gelderland*.

ATTENTIE.

De ondergeteekende, zal ingevolge zijne vroegere aankondiging alsnu op WOENSDAG den 19 Augustus e. k. door- en ten huize van den Vendumeester Jb. SALOMONS doen verkoopen:

1o. Het *HUIS* en *ERF* aan de Gravestraat, met daaraan grenzend *ERF* tot aan den rijweg naar Tourtonne, N. W. La. A No. 8.

2o. Het *HUIS* en *ERF* aan de Gravestraat, N. W. La A No. 9.

3o. Het *HUIS* en *ERF* op den hoek van de Grave- en Watermolenstraten, N. W. La. A No. 39.

4o. Het *KOOPMANSHUIS* en *ERF* gelegen aan de Watermolenstraat, N. W. La. A No. 212.

5o. Het *HUIS* en *ERF* aan de Wagewegstraat, N. W. La. B No. 102.

6o. Het *HUIS* en *ERF* aan de Wagewegstraat, La. B No. 101.

7o. De *HUIZEN* en *ERVEN* aan de Princestraat, N. W. La. E No. 260 en 261.

8o. De *HUIZEN* en *ERVEN*, aan de Steenbakkersgracht, La. D No. 163.

9o. Den buitengrond ***de Goede Verwachting***, gelegen aan het kanaal van *Saramacca* en pad van *Wanica*, met al deszelfs Vee en verder ap en dependentien.

10o. Den buitengrond ***Nieuw Weergevonden***, gelegen aan het pad van *Wanica*, met al deszelfs Vee en verder ap en dependentien.

De verkooping van het GOUD, ZILVER- en KOPERWERK, MEUBELEN, enz., enz., enz., zal later worden bekend gemaakt.

Paramaribo, den 21 *Julij* 1863.

C. S. P. DERICKS, privé en qq.

Op den *eersten* September aanstaande zal ten huize van den Vendumeester Jb. SALOMONS, op publieke Vendu worden verkocht:

De welonderhoudene KOFFIJ- en BANANNEN PLANTAGE ***Hecht en Sterk***, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*.

De bewijzen van eigendom en veilconditien zullen in tijds ter inzage bij den Vendumeester liggen.

Paramaribo, den 18 *Julij* 1863.

( )

BUCHAN'S DOMESTIC MEDICINES.

It is a well-known fact that **SARSAPARILLA** is the GREATEST PURIFIER OF THE BLOOD in the world. Keep your blood pure, the bowels regular, and defy the doctor! These pills strike at the root of each disease, and are for the cure of every ailment incidental to man, woman, and child; such as all eruptions on the Skin, Indigestion, Bilious, Liver, and Stomach Complaints, General Weakness, Gout, Rheumatism, Lumbago, Pains in the Limbs, Headaches, Sore Throats, and every complaint caused by irregularities of the bowels, obstructed perspiration, and deteriorated and unhealthy blood.

These Medicines are composed of VEGETABLE EXTRACTS ONLY, and guaranteed free from deleterious matter. The Pills are perfectly encased in sugar, and can be taken by the most delicate and sensitive, even by children as they would a sugar-plum. They are capable of searching out every disease, be it in the blood, liver, heart, or any other part of the body, restoring health and increasing the natural vigor of the nervous system, acting equally on the old, young, weak, and strong.

Purity of blood, with consequent health, cannot be obtained unless the stomach has been made to do its work. Strike at the root of the malady; let the source be clear, and the stream will be pure; drain the blood from all impurities by means of the stomach, and the liver, lungs, heart, kidneys, and bowels, will act properly, whilst the brain will be rendered strong, and fit to partake of all God's bountiful blessings.

SOLD in BOTTLES, 1s. 1½d., 2s. 9d., 4s. 6d., & 11s. Sterling.

BUCHAN'S
INVIGORATING VEGETABLE ESSENCE,

For NERVOUS RELAXATION and GENERAL WEAKNESS, at once restores and invigorates with magical rapidity the most Debilitated Constitution, thereby ensuring permanent health, increased strength, energy, and a redoubled development of the muscular system. Failure is impossible, for success is as certain as that daylight follows darkness. The only infallible remedy for acquired local and general debility, nervous prostration, depression of spirits, diminution of vital energy, emaciation, and for all female complaints. This medicine not only restores health and strength at once, but increases the natural vigor of man in youth, maturity, and old age. The properties of this invaluable re invigorating Essence act directly on the nervous and muscular system, enriching, increasing, and purifying each particular vital fluid; its action is never failing, and in perfect accordance with the laws of nature. As the falling rain vivifies the parched vegetation, so will the power of this all potent agent restore the lost strength and energy of all who suffer from exhaustive derangement, which so few of the medical profession attempt to treat.

This Essence is highly esteemed in the East and West Indies, for nourishing and invigorating the nervous system, and acting as a general restorative on debilitated constitutions, arising from bilious complaints contracted in hot climates. The studious as well as the sedentary part of the community should never be without Buchan's Invigorating Essence, which removes diseases in the head, invigorates the mind, improves the memory, and enlivens the imagination.

Constitutions relaxed, weak, or decayed, in men or women, are under the immediate influence of this restorative. Old coughs, asthmas, and consumptive habits, are soon relieved, and speedily cured. Poverty of blood and emaciated limbs will, ere long, meet the happiest change; the chill watery fluid will become rich and balsamic, and the limbs be covered with flesh, firm, and healthy.

Per BOTTLE, 4s. 6d., & 11s., or four times the quantity, 33s. Sterling.

BUCHAN'S
VEGETABLE SKIN OINTMENT.

This is the only Ointment yet discovered that CURES with ease the MOST INVETERATE SORES, no matter of how long standing. Its effects are indeed wonderful, giving as it does instant relief to the sufferer. The many thousands who have used it declare it to be the BEST OINTMENT IN THE WORLD. The proprietors are daily receiving numerous testimonials from persons of the highest respectability and standing, testifying to the rapidity with which cures are performed from its use. Many having suffered for years,—had tried many would-be remedies,—and despaired of ever finding relief, when after using this celebrated Ointment for a few weeks have been at once restored to their long-lost health. It is a most

Invaluable Remedy

for all kinds of sores, skin eruptions, and no family or person should be without a certain quantity.

The advantage possessed by this Ointment over all others is, that it will not close up the surface of a wound, leaving it full of matter; but it will first bring all to the surface, and finally heal, without breaking out again. The Pills should aid the Ointment in the following cases, namely:—

Piles	Frost Bites	Rheumatism
Boils	Scalds	[illegible]
Bruises	Cuts	Whitlow
Excoriations	Bites	Sore Nipples
Blotches on the face	Stings	Sore Throats
Ulcers	Scrofula	Scurvy
Ring-worms	King's Evil	Sore Heads
Sore Heads, Eyes, & Lips	Bad legs	Rash
Baldness	Bad Breasts	Tumors
Chapped Hands	Contracted and Stiff Joints	Old and deep-seated Ulcers
Chafed and Blistered Feet	Fistulae	Wounds
Corns	Gout	Worms
Bunions	Swelled Glands	Itch, &c.
Chilblains	Lumbago	Mosquito Bites.

Price per POT, 1s. 1½d. & 2s. 9d. Sterling.

OBSERVE.—*Please be careful in asking for* BUCHAN'S PATENT SUGAR-COATED SARSAPARILLA PILLS. *They are distinguished from all others by the* PATENT SEAL OF GREAT BRITAIN *being affixed on every wrapper, with the words* "W. BUCHAN & CO., 19, BERNERS STREET, OXFORD STREET, LONDON, W."

Prepared and sold by BUCHAN & CO., (sole Proprietors and Patentees,) at their Warehouse, 19, Berners Street, Oxford Street, London, W., (late of 22, Newman Street,) where all Letters, Orders, and Post-Office Orders are to be sent.

Medicines and Pamphlets forwarded by Post, Rail, or Steamer, to all parts on receipt of letters enclosing amount to cover necessary expenses.

N.B. Post-Office Orders to be made payable to WILLIAM BUCHAN & CO., Money-Order Office, Charles Street, Middlesex Hospital, London. Sold by all Chemists, Druggists, and Patent Medicine Vendors throughout the World.

LOCAL AGENT.

— A. L. G. DE RANDAMIE.

bij wien nadere informatien te bekomen zijn.

BOTER

a ƒ 7,50

per vaatje, mits *Contant* bij

P. J. BOAS.

Zuivere Witte
RIJST,

in vaten à *CONTANT* tegen billijken prijs, te bekomen bij

L. G. MALMBERG.

Te bekomen bij
D. Baëza:

Extra qualiteit WATHOOD en andere Verfwaren, LIJNOLIE,

Pale Brandy,

Witte en geele *RIJST*, Zoete Olie, Zeep,

Family Vleesch, Mess en Clear Spek, **Reuzel, *Koolpotten*, Likeuren, Absinth, Vermouth, Fl. d'Orange, *Kerosine Olie*, Witte Wijn Azijn per gallon, buitengewone goede kwaliteit *ROODE WIJN* in damejeannes en per douzijn.**

Steeds voorzien van dagelijks wachtende een keurig assortiment

MODEWAREN.

---

100 DOUZIJN
kerosine LAMPEN.

Verkrijgbaar bij

I. GANS:

Een nieuw en keurig assortiment 1, 2, 3 en 4 lichts Hang-, Staande, Wand of Schot-, Keuken-, Kamer-, Nacht- en Gaanderij

LAMPEN,
Stal Lantaarns,

Reserve BALLONNEN in soorten, GLAZEN, KOUSJES, Lampschermen en handige STOFFERS tot het schoonmaken van Ballons en Glazen.

Eene nieuwe qualiteit

KEROSINE OLIE

alles tegen zeer civiele prijzen.

GEDRUKT bij A. L. G. DE RANDAMIE.